

відносини, в яких проявляється нормотворча, правозастосовна та правоохоронна діяльність органів поліції зарубіжних країн, характер, форми і методи її здійснення, а також механізми правового регулювання.

Велику увагу зосереджено на проблемах управління поліцією зарубіжних країн, перш за все управління персоналом поліцейських підрозділів, змінах, яких зазнала система управління в наслідок орієнтації поліції на забезпечення високої якості та корисності діяльності.

Забезпечення якісної роботи міліції України знаходиться у прямій залежності від якісного управління. Це передбачає суттєві зміни системи управління, постійне вдосконалення діяльності міліції з урахуванням пропозицій та зауважень громадян, зміни ролевих моделей поведінки керівників та вивчення і запровадження досвіду роботи поліції зарубіжних країн.

Вивчення даної теми дозволить показати про актуальність досвіду поліції зарубіжних країн, те що слід використовувати позитивний зарубіжний досвід та поступово втілювати в життя науково обґрунтовані стандарти та рекомендації щодо якісної охорони громадського порядку і забезпечення громадської безпеки та здійснювати ефективну профілактику злочинів і правопорушень. Крім цього надасть можливість посилити ефективність застосовуваних заходів щодо боротьби із злочинністю, особливо під час масових безпорядків та інших порушень громадського порядку.

Климович М.Г.

курсант 2 курсу ФПФКГБ
науковий керівник: Грош В.І.,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
ННПФПМГБВВ НАВС

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКА ОВС ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ОПЕРАТИВНО-СЛУЖБОВИХ ЗАВДАНЬ

В умовах складної криміногенної ситуації питання особистої безпеки працівників міліції є одним з найважливіших напрямків діяльності ОВС України. Щоденні службові завдання передбачають участь працівників у протиборстві зі злочинцями, переважно в екстремальних умовах, що несуть в собі фактори небезпеки.

Діяльність працівника ОВС з кожним роком стає дедалі фізично та емоційно напруженішою і небезпечною, це позначається на сумній статистиці відповідно до якої від 7 до 12 відсотків працівників ОВС гинуть, зазнають тяжких фізичних та психічних травм під час виконання службових обов'язків. Тому проблема забезпечення особистої безпеки працівників ОВС є надзвичайно важливою та актуальною на сьогоднішній день.

Особиста безпека працівника міліції - це система організаційно-правових, фізичних і тактико-психологічних заходів, що дозволяють забезпечити збереження життя та здоров'я працівника ОВС та підтримання високого рівня ефективності його професійних дій.

Особиста безпека працівників міліції вимагає підвищення рівня службової, бойової та психологічної підготовки, а також удосконалення матеріальної бази, забезпечення практичних підрозділів ОВС сучасними технічними засобами та озброєнням. Вона зумовлюється його індивідуально-психологічними особливостями, рівнем фізичного розвитку та рівнем інтелекту, моральними засадами особистості, навичками та вміннями вирішувати конфліктні ситуації, здатності до самостійного аналізу професійної діяльності, з метою розробки нових елементів стратегії і тактики, удосконалення навиків та прийомів виконання оперативно-службових завдань. Одним з основних елементів забезпечення безпеки є неухильне дотримання нормативно-правових актів, які регламентують діяльність працівників міліції.

До головних чинників, які негативно впливають на особисту безпеку я пропоную віднести небезпеку, ризик та екстремальні ситуації.

Найважливішим заходом щодо профілактики надзвичайних подій є діагностика працівниками ОВС причетності підозрюваної особи до кримінального середовища. З метою запобігання злочинним зазіханням та забезпечення особистої безпеки працівникам ОВС необхідно оволодівати навичками визначення намірів осіб, що підозрюються та перевіряються. Працівники міліції повинні уміти візуально виявляти у підозрюваних осіб приховану зброю.

Контакти у професійному середовищі працівника ОВС (особливо це стосується оперативних служб) і щоденному оточенні за місцем роботи не слід розглядати як гарантовано безпечні.

Потрібно дотримуватись правил безпечного поводження в типових службових ситуаціях: діяти потрібно у парі з своїм колегою і здійснювати взаємне прикриття. Діяти самостійно потрібно лише у невідкладних випадках. Не потрібно вважати, що «там» небезпека відсутня поки не впевнитесь у цьому особисто. Суворо забороняється стояти навпроти дверей. Ця зона вважається найбільш небезпечною так само, як і сам дверний отвір, який потрібно долати якомога швидше.

Слід зазначити, що забезпечення особистої безпеки працівників органів і підрозділів внутрішніх справ України – це робота не одного дня і не однієї людини. Це дуже величезний комплекс заходів, який повинен постійно працювати і вдосконалюватися.

Коваль Я.Ю.

курсант 2 курсу ФПФКГБ
науковий керівник: Грош В.І.,
старший викладач кафедри